

Ο Νιόνιος αφηγείται ιστορίες από το βιβλίο της ζωής του

Media: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Page: 15

Published at: 24-01-2025

Author: Surface: 407.59 cm² Circulation: 14860

Subjects:

Ο Νιόνιος αφηγείται ιστορίες από το βιβλίο της ζωής του

Του ΝΙΚΟΛΑ ΖΩΗ

Τι στ' αλήθεια κάνει έναν άνθρωπο, έναν καλλιτέχνη σαν τον Διονύση Σαββόπουλο, να γράψει, στα 80 χρόνια του, την αυτοβιογραφία του; Μια αίσθηση ότι είναι ώρα για απολογισμούς; Μια επιθυμία να ανοίξει την καρδιά του λίγο ακόμη ή να δώσει στα χρόνια που περνούν ένα σχήμα; Τίποτε από όλα αυτά;

Στη χθεσινή, πάντως, παρουσίαση του βιβλίου του Διονύση Σαββόπουλου «Γιατί τα χρόνια τρέχουν κύμα» (εκδ. Πατάκη), που έγινε στο Μέγαρο Μουσικής, το κλίμα ήταν κατ' αρχήν... εορταστικό. Γιατί χτες, στις 23 Ιανουαρίου, του Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμψω, και όχι π.χ. του Αρεοπαγίτου, γιόρταζε ο Διονύσης Σαββόπουλος, όπως ξεκαθάρισε ο ίδιος αστεειύμενος, προτού πει δυο λόγια ακόμη γι' αυτόν τον μικρό άγιο των Βαλκανίων, «που μόνασε στο βουνό και ημέρωσε τα ζώα».

Η πραγματική γιορτή όμως ήταν όσα είπε για την τέχνη του και την αγάπη του στην αφήγηση ιστοριών. «Οι τραγουδοποιοί είμαστε παιδιά της προφορικότητας, υπηρετούμε μια τέχνη που υπήρχε πριν από τη γραφή», τόνισε, ενώ εξέφρασε την αγάπη του για την «παρτιτούρα» του πολιτονικού συστήματος (στο οποίο τυπώθηκε το βιβλίο) και θυμήθηκε τις ιστορίες προσφύγων με τις οποίες μεγάλωσε, επισημάνοντας από ανθρώπους που «βούταγαν το μπλαράκι στο κόκκινο κρασί, έλεγαν περιστασιακά από τη ζωή τους και ενώ μλούσαν έλαμπε το δωμάτιο, ζωγραφίζανε στον αέρα». Σπουδαίοι αφηγητές ήταν επίσης ο Γκάτσος, ο Παπαϊωάννου, ο Μπιθκιώτης, ο Άκινς Πάνου, αλλά «νούμερο ένα ήταν ο Γιώργος Ζαμπέτας, δεν φαντάζεστε τι έφτιαχνε το μυαλό του», σχολίασε ο Σαββόπουλος και διηγήθηκε μια ξεκαρδιστική και ανθρώπινη ιστορία (περιλαμβάνεται στο βιβλίο) με τον μεγάλο λαϊκό συνθέτη να πάνει φίλιες με έναν... βάτραχο στις τρεις το πρωί.

Μιλώντας για το βιβλίο, ο συγγραφέας Γιώργος Σκαμπιδώνης χαρακτήρισε την ανάγκη του «παγωμένη λεμονάδα που δεν ήθελα να τελειώσει ποτέ» εν μέσω ενός ζεστού θέρους στο Μπιάξέ Τσιφλικι, ενώ για τον Σαββόπουλο είπε ότι

αντί να ακολουθήσει την πεπατημένη, «άνοιξε τον δικό του χωματόδρομο στο άπειρο». Η εκδότρια Άννα Πατάκη σημείωσε ότι ο Σαββόπουλος εκτός από μεγάλος ποιητής είναι τύεον και «μεγάλος πεζογράφος» και ότι η αυτοβιογραφία του θα μπορούσε να ήταν εξίσου επιτυχημένη ακόμη και αν δεν γνωρίζαμε τον συγγραφέα. Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Μεγάρου Μουσικής Γιάννης Βακαρέλης είπε ότι ο Σαββόπουλος «αφηγείται τη ζωή με μια ειλικρίνεια, μια απλότητα, που δεν είναι καθόλου απλή», ενώ σε κείμενό της που αναγνώσθηκε στην εκδήλωση, η συγγραφέας Σώτη Τριανταφύλλου τον χαρακτήρισε «φωνή της Ελλάδας».

Όσο για εκείνο το αρχικό ερώτημα, περί των κινήτρων μιας αυτοβιογραφίας, ίσως το απάντησε ο τραγουδοποιός (που ουσιαστικά δεν έχει σταματήσει, όπως είπε, να αυτοβιογραφείται) προς το τέλος της εκδήλωσης, λίγο πριν τόνισει

«Οι τραγουδοποιοί υπηρετούμε μια τέχνη που υπήρχε πριν από τη γραφή», ανέφερε χτες ο Διονύσης Σαββόπουλος στην παρουσίαση του βιβλίου του «Γιατί τα χρόνια τρέχουν κύμα».

ότι το βιβλίο είναι αφιερωμένο στη σύζυγό του Άσπα, και προτού υποσχεθεί ότι θα μας ξαναδεί στη Μαλακάσα («έπρεπε να γίνω 80 για να με καλέσετε στο Rockwave», αστεειύτηκε) τον ερχόμενο Ιούνιο. «Λέω μια φορά στον προγραμμαστή μου», διηγήθηκε ο Σαββόπουλος, «όταν μπορέσω, θα γράψω την αυτοβιογραφία μου» – ήμουν 12 χρόνων. «Για να τη δει ποιος; Ποιος θα σε ξέρει εσένα;», λέει εκείνος. Χαζός ήταν; Δεν με ενδιέφερε αν θα τη δει κάποιος. Είναι μια ανάγκη να πες την ιστορία σου. Και εσείς το κάνετε. Στην παρέα, στους φίλους σας, κατά καιρούς λέτε ιστορίες και περιστατικά από τη ζωή σας. Είδατε τι ωραία που είναι εκείνη τη στιγμή; Γίνεστε πιο αληθινοί. Γίνεστε πιο ωραίοι».

Ο Διονύσης Σαββόπουλος, προς το τέλος της χθεσινής εκδήλωσης, τόνισε ότι το βιβλίο είναι αφιερωμένο στη σύζυγό του Άσπα.